

Nie mo - gę przyjść, nie mo - gę przyjść na tę u - czte, dziś
 cza - su mi brak. Wła - śnie żo - nę po - ją - łem, no wych wo - łów mam pieć
 par. No - we po - le ku - pi - łem, chcę zo - ba - czyć je dziś. Pro - szę
 wy - bacz mi, że nie mo - gę przyjść.

1. Mąż pe - wien u - czte zgo -
 2. Go - spo - darz więc się roz -
 3. Gdy wszy - scy bie - dni już
 4. Bóg nam zo - sta - wił tą

1. to - wał w ma - ją - tku, któ - ry miał. Za - sta - wił stół bo - ga - to, we -
 2. gnie - wał, do słu - gi rze - cze tak: „Idź do mia - sta, na ry - nek, na u -
 3. przy - szli, zo - sta - ło kil - ka miejsc, więc go - spodarz roz - ka - zał by
 4. lekcję, by na - u - czyć ca - ły świat: gdy od - wle kasz od - po - wiedź, po -

1. sel - ną sza - tę wdział. Ro - ze - słał za - pro - sze - nia do są - sia - dów wszystkich
 2. li - ce i na plac, cho - rych, śle - pych, u - bo - gich, że - bra - ków wszystkich
 3. słu - ga jesz - cze szedł. W o - pło - tki i na dro - gi przy - mu - sza - jąc wszystkich
 4. zo - sta - wił cię Pan. On go - tu - je swą u - czte na chwa - leb - ny wiel - ki

1. swych, lecz kie - dy stół był go - tów od - rzekł ka - ży z nich:
 2. proś. Niech przy - dą na we - se - le, dziś ka - ży z nich mój gość."
 3. wejść: „Mój dom niech bę - dzie pe - łny nim u - chta za - cznie się".
 4. dzień, więc gdy Pan i Mistrz nas wo - łał nie od - po - wia - daj nie.